

full dominical

Església de Menorca

Número 2093 - Any XLI - 11 setembre 2022

“Necessitam, avui més que mai, una litúrgia no mundana, sinó que elevi la mirada al Cel, per sentir que el món i la vida estan habitats pel Misteri de Crist; i alhora una litúrgia que no estigui allunyada de la vida”.

(Papa Francesc)

CONTINUAM CAMINANT JUNTS SOTA LA GUIA DE L'ESPERIT

Començam el curs pastoral 2022-2023. Ho feim amb l'esperança de tenir prest un nou pastor diocesà i intensifiquem la nostra pregària per a aquesta intenció. Amb el Col·legi de Consultors hem programat els propers mesos en línia de continuïtat. Però no se'ns escapa que es viu un cert aire de provisionalitat, encara que procuram seguir endavant sense defallir fins a l'arribada del nou Bisbe de la diòcesi.

Ara no és el moment de posar en marxa un nou pla pastoral diocesà: però sí que podem revisar al llarg d'aquest curs les coses dutes a terme durant els darrers quatre anys, per anar madurant idees que puguin servir de base a la redacció d'una nova planificació que ja posarà en marxa el proper Bisbe amb els seus col·laboradors.

L'últim curs ha estat marcat per la fase diocesana del Sínode dels Bisbes. El treball dels grups va ser molt fecund i les conclusions coincideixen gairebé al cent per cent amb les quals es van aprovar a la fase nacional. Es veu la mà de l'Esperit que porta l'Església per camins de comunió.

Hem d'anar avançant en aquest caminar junts, inspirats pels grans principis eclesiològics del Concili Vaticà II, mentre esperam les conclusions del Sínode Universal dels Bisbes que tindrà lloc a la tardor de 2023 i la publi-

ció del document papal posterior.

El poble de Déu que pelegrina a Menorca està format pels laics, els ministres ordenats i la vida consagrada. Els organismes parroquials, arxiprestals i diocesans tenen en si mateixos una estructura sinodal: la participació i la corresponsabilitat han d'estar sempre presents en la seva composició i en el seu funcionament. Encara queda un llarg camí per recórrer en aquest camp.

En aquesta etapa de la història els laics han d'anar assumint cada cop més els seus compromisos baptismals. Tenen una vocació i una missió específica a l'Església, vivint el

sacerdoci comú dels fidels i propagant la fe amb el seu testimoni al mig del món.

Deixem enrere definitivament el clericalisme. Aquí no n'hi ha uns que manen i altres que obeeixen; aquí els laics no són els “ajudants” dels preveres. Tots ens necessitam, tots formam l'Església, tots ens enriqueim. Els ministres ordenats hem de ser sempre servidors del poble de Déu i constructors de comunió.

La vida consagrada suposa també un enriqueiment per a la Diòcesi. Els carismes que l'Esperit Sant ha inspirat als fundadors, encarnats en els membres dels diferents instituts fan present Jesucrist que segueix passant entre nosaltres fent el bé i alliberant tothom del mal.

Com veieu tenim un gran repte davant nostre. Siguem constructors de comunió i de fraternitat, siguem llum de la terra i llum del món, mantinguem els llums encesos. L'esperança ha de vèncer el pessimisme. Vivint agermanats la nostra fe amb alegria superarem les dificultats i amb el nostre testimoni tot aquells que ens vegin i ens coneguin podran repetir el que es deia dels primers cristians: “mirau com s'estimen!”

Gerard Villalonga Hellín,
Administrador Diocesà de Menorca

la notícia

Començam un nou curs pastoral plens d'il·lusió

El mes de setembre sempre comença amb nous reptes i projectes carregats d'il·lusió i d'esperança. Així ho fa també la nostra Església de Menorca, donant inici a un nou curs pastoral.

El Full Dominical es proposa oferir nous espais de reflexió per als fidels, per aquest motiu, a la pàgina 3 hi trobareu diferents apartats amb el desig d'ajudar a enriquir la fe personal, d'animar a la pregària i a la formació religiosa. Per quart any consecutiu comptarem amb l'apartat **“Pregar amb els Salms”** amb el qual na Gadi Bosch, monja de Santa Clara, ens porta una estona de silenci, pregària i reflexió sobre els salms.

També seguirem parlant de **la sinodalitat** i ho farem coneixent de primera mà com es viu el caminar junts, el diàleg, el discerniment i l'escolta de l'Esperit Sant ens els di-

ferents àmbits que conformen l'Església (en els secretariats i moviments diocesans, en el Col·legi de Consultors, en la catequesi, en el gabinet de comunicació, etc.).

D'altra banda, comptarem per segon any amb **el testimoni de diferents persones** que ens explicaran com viuen la seva fe personal en Jesucrist. Finalment, oferirem als fidels la secció **“Nou llenguatge per a evangelitzar”** per tal de descobrir diferents pel·lícules i música que ens aporten una reflexió religiosa, social i humana. Recordau que trobareu el Full Dominical cada setmana a la vostra parròquia i també a la pàgina web bisbatdemenorca.org

la paraula de Déu (C)

Diumenge XXIV de Durant l'Any

Lectura del llibre de l'Èxode 32, 7-11. 13-14

Salm Responsorial 50

R: Aniré a ca mon pare i li diré: Pare he pecat.

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu 1, 12-17

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç 15, 1-32

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'imposts i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: "Aquest home acull els pecadors i menja amb ells." Jesús els proposà aquesta paràbola: "¿Qui de vosaltres, si tenia cent ovelles i en perdia una, no deixaria en el desert les noranta-nou i aniria a cercar la perduda fins que la trobàs? I quan l'hagués trobada, ¿no és ver que se la posaria tot content a les espatles i, arribant a ca seva, convidaria els amics i els vesins dient-los: "Veniu a celebrar-ho: he trobat l'ovella que havia perdut?" Vos assegureu que al cel hi haurà també més alegria per un sol pecador convertit, que no per noranta-nou justos, que no necessiten convertir-se. I si una dona tenia deu monedes de plata i en perdia una, ¿no encendria el llum, i agranaria la casa, i la cercaria amb tot l'interès fins que la trobàs? I quan l'hagués trobada, ¿no és ver que convidaria les amigues i les vesines dient-los: "Veniu a celebrar-ho: he trobat la moneda que havia perdut?" Vos assegureu que hi ha una alegria semblant entre els àngels de Déu per un sol pecador convertit." I també els digué: "Un home tenia dos fills. Un dia el més jove digué a son pare: "Pare, dona'm la part de l'herència que em toca." Ell els repartí els seus béns. Pocs dies després, el més jove arplegà tot lo que tenia, se n'anà cap a un país llunyà i un cop allà dilapidà els seus béns amb una vida dissoluta. Quan ho hagué malgastat tot vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. Llavors es llogà a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garroves que menjaven els porcs, però ningú no n'hi donava. Llavors reflexionà dins ell mateix: "Quants de treballadors de mon pare tenen pa de sobres, i jo aquí m'estic morint de fam! Aniré a ca mon pare i li diré: Pare he pecat contra el cel i contra tu; ja no merec que em diguin fill teu; pren-me entre els teus treballadors." I se n'anà a ca son pare. Encara era enfora, que son pare el va veure i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. El seu fill li digué: "Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no merec que en diguin fill teu." Però son pare digué als criats: "Duis de pressa el vestit millor i vestiu-lo, posau-li un anell i calçat, duis el vedell gras per celebrar-ho, matau-lo i mengem, perquè aquest fill meu, que ja donava per mort, ha tornat viu; ja el donava per perdut i l'hem trobat." I es posaren a celebrar-ho. Mentrestant el fill gran tornà del camp. Quan s'acostava a sa casa sentí músiques i balls i cridà un dels criats per demanar-li què era allò. Ell li digué: "Ha tornat el teu germà. Ton pare, content d'haver-lo recobrat en bona salut, ha fet matar el vedell gras." El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors sortí son pare i el pregava. Però ell li respongué: "He passat tants anys al teu servei, sense haver desobeït mai ni un sol dels teus manaments, i no m'has donat mai un cabrit per fer festa amb els meus amics; ara que torna aquest fill teu després de consumir els teus béns amb dones públiques, ¿fas matar el vedell gras?" Son pare li contestà: "Fill, tu sempre ets amb mi, i tot lo que jo tenc és teu. Però ara em d'alegrar-nos i fer festa, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu; ja el donàvem per perdut i l'hem trobat."

Lectura del libro del Éxodo 32, 7-11. 13-14

Salmo responsorial 50

R: Me levantaré, me pondré en camino adonde está mi padre.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a Timoteo 1, 12-17

Lectura del santo Evangelio según san Lucas 15, 1-32

En aquel tiempo, solían acercarse a Jesús todos los publicanos y los pecadores a escucharle. Y los fariseos y los escribas murmuraban diciendo: «Ese acoge a los pecadores y come con ellos». Jesús les dijo esta parábola: «¿Quien de vosotros que tiene cien ovejas y pierde una de ellas, no deja las noventa y nueve en el desierto y va tras la descarriada, hasta que la encuentra? Y, cuando la encuentra, se la carga sobre los hombros, muy contento; y, al llegar a casa, reúne a los amigos y a los vecinos, y les dice: "¡Alegraos, conmigo!, he encontrado la oveja que se me había perdido". Os digo que así también habrá más alegría en el cielo por un solo pecador que se convierta que por noventa y nueve justos que no necesitan convertirse. O ¿qué mujer tiene diez monedas, si se le pierde una, no enciende una lámpara y barre la casa y busca con cuidado, hasta que la encuentra? Y, cuando la encuentra, reúne a las amigas y a las vecinas y les dice: "¡Alegraos conmigo!, he encontrado la moneda que se me había perdido". Os digo que la misma alegría tendrán los ángeles de Dios por un solo pecador que se convierta». También les dijo: «Un hombre tenía dos hijos; el menor de ellos dijo a su padre: "Padre, dame la parte que me toca de la fortuna". El padre les repartió los bienes. No muchos días después, el hijo menor, juntando todo lo suyo, emigró a un país lejano, y allí derrochó su fortuna viviendo perdidamente. Cuando lo había gastado todo, vino por aquella tierra un hambre terrible, y empezó él a pasar necesidad. Fue entonces y se contrato con uno de los ciudadanos de aquel país que lo mandó a sus campos a apacentar cerdos. Deseaba saciarse de las algarrobas que comían los cerdos, pero nadie le daba nada. Recapitando entonces, se dijo: "Cuántos jornaleros de mi padre tienen abundancia de pan, mientras yo aquí me muero de hambre. Me levantaré, me pondré en camino adonde está mi padre, y le diré: Padre, he pecado contra el cielo y contra ti; ya no merezco llamarme hijo tuyo: trátame como a uno de tus jornaleros". Se levanto y vino adonde estaba su padre; cuando todavía estaba lejos, su padre lo vio y se le conmovieron las entrañas; y, echando a correr, se le echó cuello y lo cubrió de besos. Su hijo le dijo: "Padre, he pecado contra el cielo y contra ti; ya no merezco llamarme hijo tuyo". Pero el padre dijo a sus criados: "Sacad enseguida la mejor túnica y vestid-sela; ponedle un anillo en la mano y sandalias en los pies; traed el ternero cebado y sacrificadlo; comamos y celebremos un banquete, porque este hijo mío estaba muerto y ha revivido; estaba perdido, y lo hemos encontrado". Y empezaron el banquete. Su hijo mayor estaba en el campo. Cuando al volver se acercaba a la casa, oyó la música y la danza, y llamando a uno de los criados, le preguntó qué era aquello. Este le contestó: "Ha vuelto tu hermano; y tu padre ha sacrificado el ternero cebado, porque lo ha recobrado con salud". Él se indignó y no quería entrar; pero su padre salió e intentaba persuadirlo. Entonces él respondió a su padre: "Mira: en tantos años como te sirvo, sin desobedecer nunca una orden tuya, a mí nunca me has dado un cabrito para tener un banquete con mis amigos; en cambio, cuando ha venido ese hijo tuyo que se ha comido tú bienes con malas mujeres, le matas el ternero cebado". El padre le dijo: "Hijo, tú estás siempre conmigo, y todo lo mío es tuyo; pero era preciso celebrar un banquete y alegrarse, porque este hermano tuyo estaba muerto y ha revivido; estaba perdido, y lo hemos encontrado"».

el comentari

L'alegria de Déu per la conversió dels pecadors

En aquest evangeli, Lluç comença amb la constatació de dos fets: els pecadors s'atraquen a Jesús per escoltar-lo, mentre que els fariseus i mestres de la Llei s'escandalitzen per aquest fet. D'acord amb la seva mentalitat, Jesús hauria de rodejar-se dels bons i deixar de banda els qui són impurs, però justament és ben al contrari, entre d'altres coses perquè es consideren justos, ho fan tot bé i no senten la necessitat d'escoltar el missatge nou que porta Jesús; en canvi els qui reconeixen haver-se allunyat de Déu reben amb alegria les paraules de Jesús, la seva comprensió i la seva acollida.

Davant aquesta situació, Jesús els explica tres paràboles que tenen un mateix denominador comú: la gratuïtat de l'amor del Pare. Les Paràboles "de l'ovella perduda", "de la dracma perduda" i "del fill pròdig", posen de manifest una alegria tan immensa que cal expressar-la fent una gran festa per compartir aquest goig amb la família, amics i veïns. "Us asseguro que hi ha una alegria semblant entre els àngels de Déu per un sol pecador convertit".

Fins que no siguem capaços d'assumir que Déu és amor i misericòrdia, que ens estima i se sent feliç i joiós per cadascú de nosaltres, no podrem entendre la seva manera d'actuar i seguirem deixant-nos endur per l'enveja davant el bé d'un germà i la convicció que els qui s'han allunyat de Déu han de rebre el càstig del que s'han fet creditors. Aquesta manera de pensar fa palesa que no hem entès encara que el Pare no dubta en dedicar-se plenament a trobar-nos quan ens hem desviat del camí, ens cerca intensament sense escatimar esforços quan ens hem perdut i espera amb ànsia el nostre retorn quan deixem casa seva. És per aquest motiu que Jesucrist està content que els pecadors el cerquin perquè els pot anar contagiant la confiança plena amb Déu i açò anirà transformant la seva vida i la seva conducta. ¡El Pare perdona sempre i ens convida a tots a participar del banquet que amorosament ha preparat!

Teresa Jansà

LECTURES DE LA
MISSA DIÀRIA
Salm de la 4^a
Setmana

DI. 12, Santíssim nom de Maria (MLL): 1C 11, 17-26. 33 / Sal 39 / Lc 7, 1-10.
Dt. 13, Sant Joan Crisòstom, bisbe i doctor de l'Església (MO): 1C 12, 12-14. 27-31a / Sal 99 / Lc 7, 11-17.

Dc. 14, Exaltació de la Santa Creu (F): Nm 21, 4b-9 o bé: Fl 2, 6-11 / Sal 77 / Jo 3, 13-17.
Dj. 15, Mare de Déu dels Dolors (MO): 1C 15, 1-11 / Sal 117 / Jo 19, 25-27 o bé: Lc 2, 33-35.
Dv. 16, Sants Corneli, papa, i Cebrí, bisbe,

màrtirs (MO): 1C 15, 12-20 / Sal 16 / Lc 8, 1-3.
Ds. 17, Fèria: 1C 15, 35-37. 42-49 / Sal 55 / Lc 8, 4-15.
Dg. 18, XXV de Durant l'Any: Am 8, 4-7 / Sal 112 / ITm 2, 1-8 / Lc 16, 1-13.

pregar amb els salms

Som el que ens alimenta (Salm 78)

El que vam sentir i aprendre, el que els pares ens van contar (Sl 78,3)

El Salm 78 és un llarg poema que reflexiona sobre la història del poble (sentir, aprendre, contar), el tema fonamental és el reconeixement de les accions de Déu. Anam essent i aprenent amb el que ens contem.

Tenim deutes de gratitud amb molts escriptors espirituals, teòlegs, pensadors, amb les seves orientacions oportunes. Com també amb les aportacions de tantes persones de les ciències i les arts, per fer-nos arribar l'evangeli.

Però és més cert encara –i es veritat que ens fonamenta– que el nostre millor mestre i pedagog, el nostre instructor i entrenador, el nostre amic i

confident, és l'Esperit que bateja en la Paraula. Cada persona és gràcies a les trobades que amb més o menys, freqüència i familiaritat, ha tingut a la taula de la Paraula, açò ens va donant un perfil de sintonia amb Ella.

Si revisam amb serenitat, les constants que van configurant la nostra trajectòria vital, segurament hi descobrirem ressonàncies profundes de textos de l'Esclatadura que remeten a nuclis de l'Evangelí. Dedicar moments a resar la Paraula, a poc a poc ens va vestint de pau, de festa, de sentit... perquè quelcom d'ella s'aferra al cor. Una paraula, una expressió, adquireix una nova lluminositat i ens reviscola el foquet de la fe.

Gadi Bosch Pons

viure la sinodalitat

La Sinodalitat a l'escola

El món educatiu és fruit d'un equilibri mudable degut a la gran quantitat de factors que hi intervenen. La docència, concretament, no és mai producte de les decisions d'un professor o de l'atzar, ni està deslligada de sentit i ordre.

La normativa que regeix els processos educatius i acadèmics determina el què, el com, el quan ensenyar o fer qualsevol acte dins la comunitat educativa i ve determinada per equips de persones que prenen i dicten aquestes decisions. A més aquesta normativa no és estable, pot canviar fins i tot durant el mateix curs acadèmic ja començat.

S'ha de dir que cada centre té un petit marge de llibertat per acabar de definir la implantació efectiva del que ve regulat. Aquestes concrecions es decideixen sempre de forma comunitària, per departaments, equips de feina o comissions.

Davant aquesta realitat, la Sinodalitat dins l'àmbit educatiu i la docència esdevé un fet que forma part del sistema, almenys en l'aspecte que més ens afecta de forma directa als agents implicats.

N'és un exemple el cas del Departament de Pastoral, on hi participen representants de famílies, alumnat, professorat i de la parròquia. El discerniment, el debat, el diàleg, l'escolta, el tenir clar que l'objectiu és caminar junts per organitzar tasques que impac-

Una celebració de final de curs del Departament de Pastoral, amb professorat.

tin i agradin a la comunitat educativa és tot un repte que es viu en clau comunitària.

Respecte a les classes de religió, com diu el Papa Francesc, aquesta Sinodalitat s'ha de demostrar amb la permeabilitat entre les estructures que formen part del món actual i sempre vincular-la en la recerca de respostes davant els desafiaments pastorals. I això dona peu a provar metodologies versàtils sense perdre el sentit o l'aplom del que és.

Tony Coll Orfila
Docent de Secundària

l'entrevista a:

RAÚL FLORES

Les ofrecemos una entrevista que realizamos hace unos meses a Raúl Flores, sociólogo y secretario técnico de la Fundación FOESSA, quien nos explicó las principales conclusiones que se extraen del VIII Informe FOESSA.

¿Cuál es el panorama general que ofrece este Informe?

-De entrada refleja un dato positivo: las situaciones de pobreza y de exclusión social se han reducido en los últimos cinco años en Baleares, aunque todavía persiste un porcentaje importante de personas que lo pasan mal. En torno al 21% de la población sufre el grave problema de la exclusión social, un conflicto que va más allá de lo económico y que incluye el drama de la soledad, la conflictividad social, la imposibilidad de acceder a una vivienda digna, etc.

Por lo que respecta a la vivienda, en el conjunto de Baleares unas 160.000 personas se hallan bajo el umbral de la pobreza severa. En cuanto al empleo, destaca el problema de la temporalidad que es creciente: hay familias que trabajan sólo seis meses y con ello han de vivir el resto del año y, en este sentido, las prestaciones por desempleo no están adaptadas a esta realidad. Todas estas circunstancias crean una inestabilidad y una inseguridad ya que, aparte de no generar ingresos suficientes, tampoco ayudan a establecer los vínculos sociales, que tanto contribuyen a que las personas se sientan integradas en la comunidad.

Finalmente, la dimensión del conflicto social se ha incrementado mucho en las Islas en los últimos años. Hablamos de un problema relacionado básicamente con tres cuestiones: las relaciones sociales conflictivas en el seno de las familias que generan una dinámica muy perniciosa para el desarrollo de las personas. A este conflicto se suma el problema de las adicciones: más de 40.000 familias se han visto afectadas por diversos problemas de adicción a las drogas en los últimos diez años. Otro problema grave es el de la discriminación: tres de cada diez personas se han sentido discriminadas socialmente.

A la luz de la situación que refleja este último estudio, ¿cuál ha de ser el objetivo primordial de Caritas?

-En primer lugar, hay que valorar lo que se está haciendo y seguir con ello, pero es muy importante favorecer el vínculo comunitario, la unión entre hermanos y miembros de una misma familia humana. Junto con las ayudas materiales imprescindibles (comida, vestido) es fundamental que la comunidad cristiana tome conciencia de lo importante que es compartir con los más necesitados y facilitar que las personas que tienen más dificultades echen raíces y puedan sentirse parte de la comunidad.

Diego Dubón

Agenda

✍ Horaris Misses Hivern 2022-23

A partir del dilluns 12 de setembre començarà a regir a les diferents parròquies de Menorca l'horari de misses del temps d'hivern.

Informe-vos dels horaris a la vostra parròquia.

✍ Inscripcions per a la Catequesi

Del 12 al 18 de setembre comença el termini d'inscripció per a la catequesi. Informe-vos a la vostra parròquia.

✍ Temps de Creure

Dissabte 17 de setembre, de 7.30 a 8 h, comença la nova temporada de "Temps de Creure" a IB3 Ràdio (88.6 FM). És un programa de ràdio preparat conjuntament per les 3 diòcesis de les Illes Balears.

✍ Voluntariat Escoltes de Menorca

Si tens 18 anys o més i vols viure una experiència de voluntariat acompanyant a fillets i joves. Fent jocs, excursions, campaments, etc. t'animam a formar part dels Escoltes de Menorca. Pots apuntar-te telefonant al **623 172 343** o bé escrivint un correu a escoltes@escoltesdemenorca.org

Aquests són els agrupaments escoltes:

- Tramuntana, Maó,
- St.Climent, St Climent,
- Sta.Eulàlia, Alaior,
- St. Bartomeu, Ferreries,
- St.Antoni Mª Claret, Ciutadella,
- Federico Pareja, Ciutadella.

Notícies nostres

L'espiritualitat feta música

El cicle de concerts d'orgue a l'església de Santa Maria de Maó ha culminat amb les interpretacions de dos artistes que han meravellat al públic. Tomeu Mut, organista de la Catedral de Mallorca, en la seva primera actuació a Maó, va apostar per un programa agosarat i molt encertat en el qual els protagonistes van ser dos compositors d'èpoques i estils totalment diferents, però, amb un lligam comú, el seu sentit de l'espiritualitat: J.S. Bach (1685-1750) i Arvo Pärt (1935-). El concert va concloure amb el gran Preludi i Fuga en si menor BWV 544 de J. S. Bach, de caràcter melancòlic i dramàtic on s'hi reflecteixen alguns episodis de la Passió de Jesucrist i en el qual van destacar els plens i la trompeta i bombardina del pedal.

D'altra banda, Modest Moreno, organista del monestir de Ripoll, va oferir en el seu concert un pro-

Organista Tomeu Mut

grama força complet i conformat per grans noms de la música organística i obres de l'escola Montserratina. A l'inici va interpretar El Canto Llano de la Inmaculada Concepción de la Virgen María i tres gloses de Correa de Arauxo (1584-1654). D'aquest mateix autor, va interpretar el Tiento de cuarto tono, basat en el cromorn com a registre solista acompanyat pel bordó. També va interpretar Tiento 89 Partido de mano derecha de batalla de 8º tono de Joan Baptista Cabanilles (1644-1712), la Sonata II d'Anselm Viola, el Pas IV del Pare Narcís Casanovas, entre d'altres.

Els organitzadors del II Cicle de Concerts d'Estiu a Santa Maria agraïm de tot cor l'ajuda dels col·laboradors, l'esforç i generositat de cadascun dels intèrprets que l'han conformat i l'assistència del públic que ens ha acompanyat, sense els quals no hauria estat possible aquesta iniciativa cultural.

Ana Periano Parpal
Fotos: Joan Mercadal Victory

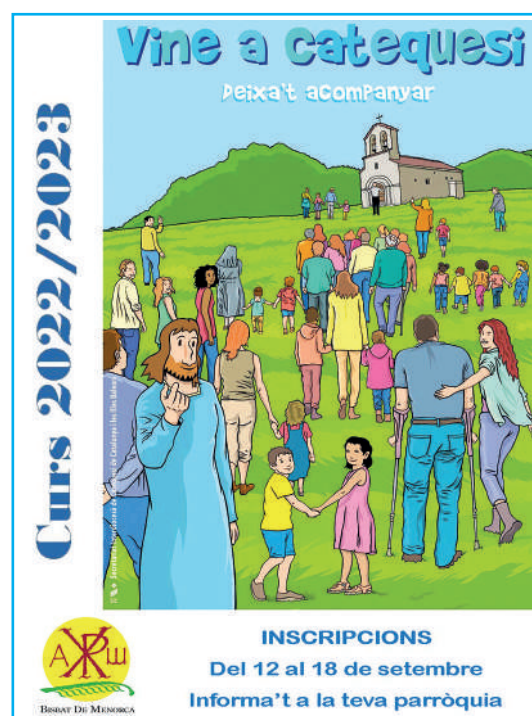
Organista Modest Moreno

Comencen les inscripcions per a la Catequesi

Un any més Jesús ens convida a conèixer-lo i ens vol acompanyar com va fer amb aquells deixebles al llarg del camí que els va portar fins a Jerusalem: **"Vine a catequesi. Deixa't acompanyar"**.

El cartell ens mostra l'essència de l'Església, conformada per una comunitat diversa (preveres, religiosos/es, laics, etc.) que es troba en camí, escoltant, dialogant, i que es reuneix per a conviure, celebrar l'Eucaristia, créixer en amistat i viure el gran regal de l'amor infinit de Déu. Aquesta és la motivació que empeny a uns 130 catequistes, enviats per 20 comunitats cristianes de la nostra Diòcesi: acompanyar infants, adolescents i adults en aquest camí personal de descoberta de Jesús.

La setmana qui ve, del 12 al 18 de setembre, s'obre el termini d'inscripció per a la catequesi a les diferents parròquies i centres de Menorca. Us hi esperam!

Vine a catequesi
Deixa't acompanyar

Curs 2022/2023

INSCRIPCIONS
Del 12 al 18 de setembre
Informa't a la teva parròquia

BSBAT DE MENORCA